

מכון הדר

MECHON HADAR

Strangers, Aliens and Fellow Travelers, Part 1 In or Out? Biblical Definitions of the *Ger*

Rabbi Ethan Tucker— tucker@hadar.org

Fall Lecture Series 2017

A. The *Ger*'s place in Society

The Covenant Between the Pieces: כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם / “For your offspring will be a *ger* in a land that is not theirs and they shall serve them and they will afflict them...” (Bereishit 15)

Lot: האחד בא לגור וישפט שפוט / “This one comes to dwell here (*lagur*) and then he judges, judges?” (Bereishit 19)

Avraham with the Hittite Council: גר ותושב אנכי עמכם / “I am a resident alien in your midst” (Bereishit 23)

Israel in Egypt: כי גרים הייתם בארץ מצרים / “For you were *gerim* in the land of Egypt” (Vayikra 19)

Israel in its own land: והארץ לא תמכר לצמחית כי לי הארץ כִּי־גֵרִים ותושבים אתם עמדי / “The land cannot be sold in perpetuity, for the land belongs to me. You are (as) resident aliens in my midst.” (Vayikra 25)

Labor Force: ויספר שלמה כל־האנשים הגירים אשר בארץ ישראל...וימצאו מאה וחמשים אלף ושלש אלפים וָשָׁשׁ / “Shlomo counted all the *gerim* in the land of Israel...their total was found to be 153,600. He made 70,000 of them bear burdens, 80,000 of them quarry stones and 3,600 were in charge of working the people.” (II Divrei Hayamim 2)

Undoing the Natural Order: הגר אשר בקרבך יעלה עליו מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא ילוך ואתה תהיה לזנב / “The *ger* in your midst will ascend higher and higher; you will descend lower and lower. He will lend you money but you will not lend to him; he will be the head and you will be the tail. (Devarim 28)

B. A General Orientation: Love the *Ger*, Be Kind and Inclusive

ויקרא פרק יט

³³ וְכִי־יָגוּר אִתָּךְ גֵּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: ³⁴ כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַזֶּה אִתְּכֶם וְאַהֲבַת לֹא כְמוֹד כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ³⁵ לֹא־תַעֲשׂוּ עֹנֵל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה: ³⁶ מֵאֲזִנִּי צֶדֶק אֲבִנִּי־צֶדֶק אֵיפֶת צֶדֶק וְהָיוּ צֶדֶק יְהוָה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ³⁷ וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאַת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה:

VaYikra 19:33-37

³³When a stranger resides with you in your land, you shall not wrong him. ³⁴ The stranger who resides with you shall be to you as one of your citizens; you shall love him as yourself, for you were strangers in the land of Egypt: I the LORD am your God. ³⁵ You shall not falsify measures of length, weight, or capacity. ³⁶ You shall have an honest balance, honest weights, an honest *ephah*, and an honest *hin*. I the LORD am your God who freed you from the land of Egypt. ³⁷ You shall faithfully observe all My laws and all My rules: I am the LORD.

דברים פרק כד

¹⁹ כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בַּשָּׂדֶה וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לִקְחֹתוֹ לְגֵר לִיתֹם וְלֹא־לְמִנָּה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: ²⁰ כִּי תִחַבֵּט אֵיתָךְ לֹא תִפְאֹר אַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתֹם וְלֹא־לְמִנָּה יִהְיֶה: ²¹ כִּי תִבְצֹר כְּרָמְךָ לֹא תַעֲזֹלֵל אַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתֹם וְלֹא־לְמִנָּה יִהְיֶה:

Devarim 24:19-21

¹⁹When you reap the harvest in your field and overlook a sheaf in the field, do not turn back to get it; it shall go to the stranger, the orphan, and the widow—in order that the LORD your God may bless you in all your undertakings. ²⁰ When you beat down the fruit of your olive trees, do not go over them again; that shall go to the stranger, the orphan, and the widow. ²¹ When you gather the grapes of your vineyard, do not pick it over again; that shall go to the stranger, the orphan, and the widow.

דברים פרק כז

¹⁹ אֲדוֹר מַטֵּה מִשְׁפַּט גֵּר־יְתוֹם וְאַל־מִנָּה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

Devarim 27:19

¹⁹Cursed be he who subverts the rights of the stranger, the fatherless, and the widow.—And all the people shall say, Amen.

C. Permitted Discrimination

דברים כג:כ-כא

לֹא־תִשִּׂיף לְאַחִיךָ גִּשְׁתָּהּ בָּסֶרֶךָ גִּשְׁתָּהּ אֶכֶל נָשִׂיךָ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׂא: לְנִכְרִי תִשִּׂיף וּלְאַחִיךָ לֹא תִשִּׂיף...

Devarim 23:20-21

²⁰You shall not deduct interest from loans to your brother, whether in money or food or anything else that can be deducted as interest; ²¹but you may deduct interest from loans to foreigners. Do not deduct interest from loans to your brother...

ויקרא פרק כה

(לט) וְכִי־יִמְוֶה אֶחָיֶךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר־לָּךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבָדָת עֶבֶד: (מ) כְּשִׂכְרִי כְּתוּשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד־שָׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: (מא) וְיִצְא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשִׁבְ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אַחֲזָנָת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: (מב) כִּי־עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְּרוּ מִמִּגְרַת עֶבֶד: (מג) לֹא־תִרְדֶּה בּוֹ בְּפִרְךָ וְנִרְאֵתָ מֵאַלְהֵיךָ: (מד) וְעֲבָדָה וְאַמְתָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה־לָּךְ מֵאַתְּ הַגּוֹלִים אֲשֶׁר סָבִיב־תֵּיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאַמָּה: (מה) וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאַחֲזָה: (מו) וְהִתְנַחֵלְתֶּם אֹתָם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּהּ אֲחִיָּה לְעַלְמָה בְּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֲזֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאַחֲיוֹ לֹא־תִרְדֶּה בּוֹ בְּפִרְךָ:

VaYikra 25

³⁹If your kinsman under you continues in straits and must give himself over to you, do not subject him to the treatment of a slave. ⁴⁰He shall remain with you as a hired or bound laborer; he shall serve with you only until the jubilee year. ⁴¹Then he and his children with him shall be free of your authority; he shall go back to his family and return to his ancestral holding.— ⁴²For they are My servants, whom I freed from the land of Egypt; they may not give themselves over into servitude.— ⁴³You shall not rule over him ruthlessly; you shall fear your God. ⁴⁴Such male and female slaves as you may have—it is from the nations round about you that you may acquire male and female slaves. ⁴⁵You may also buy them from among the children of aliens resident among you, or from their families that are among you, whom they begot in your land. These shall become your property: ⁴⁶you may keep them as a possession for your children after you, for them to inherit as property for all

time. Such you may treat as slaves. But as for your Israelite kinsmen, no one shall rule ruthlessly over the other.

D. Equality in Tort Law

ויקרא כד

¹⁹ וְאִישׁ כִּי־יַתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֹּן יַעֲשֶׂה לוֹ: ²⁰ שָׁבֵר תַּחַת שֶׁבֶר עֵין תַּחַת עֵין שֶׁן תַּחַת שֶׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כֹּן יִנָּתֶן בּוֹ: ²¹ וּמִגֵּד בְּהֶמְהָ יִשְׁלַמְנָהּ וּמִגֵּד אָדָם יוּמָת: ²² מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כִּגְר כַּאֲזָרָח יִהְיֶה כִּי אֶגִּי יִקְוֹן אֱלֹהֵיכֶם:

VaYikra 24:19-22

¹⁹If anyone maims his fellow, as he has done so shall it be done to him: ²⁰fracture for fracture, eye for eye, tooth for tooth. The injury he inflicted on another shall be inflicted on him. ²¹One who kills a beast shall make restitution for it; but one who kills a human being shall be put to death. ²²You shall have one standard for stranger and citizen alike: for I the LORD am your God.

E. Purity Laws

ויקרא יז

(טו) וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל גְּבִלָה וְטֶרֶף בְּאֲזָרָח וּבְגֵר וְכֹכֵס בְּגִדָיו וְרִחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהָר: (טז) וְאִם לֹא יִכְבֹּס וּבִשְׂרֹו לֹא יִרְחֹץ וְנִשָּׂא עֹונוֹ:

VaYikra 17:15

Any person, whether citizen or stranger, who eats what has died or has been torn by beasts shall wash his clothes, bathe in water, and remain unclean until evening; then he shall be clean.

במדבר פרק יט

(י) וְכֹכֵס הָאֹסֹף אֶת־אֹפֶר הַפֶּרֶה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיטָה לְבָנָיו יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם: (יא) הַנִּגָּע בָּמָת לְכָל־גִּפְשׁ אָדָם וְטָמֵא שְׂבָעַת יָמִים: (יב) הוּא יִתְחַטֵּא־בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִטָּהָר וְאִם־לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי לֹא יִטָּהָר: (יג) כָּל־הַנִּגָּע בָּמָת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכָּנוֹ יִקְוֹן טָמֵא וְנִכְרַתְתָּ הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָזָה לֹא־זָרֵק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵאֲתוֹ בּוֹ:

BeMidbar 19:10-13

¹⁰He who gathers up the ashes of the cow shall also wash his clothes and be unclean until evening. This shall be a permanent law for the Israelites and for the strangers who reside among you. ¹¹He who touches the corpse of any human being shall be unclean for seven days. ¹²He shall cleanse himself with it on the third day and on the seventh day, and then be clean; if he fails to cleanse himself on the third and seventh days, he shall not be clean. ¹³Whoever touches a corpse, the body of a person who has died, and does not cleanse himself, defiles the LORD's Tabernacle; that person shall be cut off from Israel. Since the water of lustration was not dashed on him, he remains unclean; his uncleanness is still upon him.

F. Obligation in *Mitzvot*

דברים פרק יד

(כא) לֹא תֹאכְלוּ כָּל־נֶבֶלָה לִגֵּר אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֵיךָ תִּתְּנֶנָּה וְאֹכְלָהּ אֹי מִכֹּל לִנְכָרִי כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לִיקְנוֹק אֶל־לִהְיֶיךָ...

Devarim 14:21

You shall not eat anything that has died a natural death; give it to the stranger in your community to eat, or you may sell it to a foreigner. For you are a people consecrated to the LORD your God. You shall not boil a kid in its mother's milk.

ויקרא פרק כג

(מב) בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֶּכֶת:

VaYikra 23:42

You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths.

שמות פרק יב

(יט) שִׁבְעַת יָמִים שָׁאָר לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם כִּי כָּל־אֶכָל מִחֻמָּצַת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֵצַת יִשְׂרָאֵל בֹּגֵר וּבְאֲזָרָח הָאֶרֶץ:

Shemot 12:19

No leaven shall be found in your houses for seven days. For whoever eats what is leavened, that person shall be cut off from the community of Israel, whether he is a stranger or a citizen of the country.

שמות פרק כ

(ח) זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: (ט) גַּם שֶׁשַׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשֵׂה יָת כָּל-מְלֹאכְתְּךָ: (י) וְיוֹם הַשְּׂבִיעִי שַׁבָּתוֹ לִיקְנוֹן אֲלֵהֶיךָ
לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ-וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ:

Shemot 20:8-10

⁸Remember the sabbath day and keep it holy. ⁹ Six days you shall labor and do all your work, ¹⁰ but the seventh day is a sabbath of the LORD your God: you shall not do any work—you, your son or daughter, your male or female slave, or your cattle, or the stranger who is within your settlements.

שמות פרק כג

(יב) שֶׁשַׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תִשְׁבֹּת לִמְעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וַיִּנָּפֹשׂ בָּן-אֲמָתְךָ וְהַגֵּר:

Shemot 23:12

Six days you shall do your work, but on the seventh day you shall cease from labor, in order that your ox and your ass may rest, and that your bondman and the stranger may be refreshed.

ויקרא פרק טז

(כט) וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֻדֹשׁ הַשְּׂבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנִו אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאָזְנוּחַ וְהַגֵּר הַגֵּר
בְּתוֹכְכֶם:

VaYikra 16:29

²⁹And this shall be to you a law for all time: In the seventh month, on the tenth day of the month, you shall practice self-denial; and you shall do no manner of work, neither the citizen nor the alien who resides among you.

ויקרא יז

(ח) וְאֵלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר אֲשֶׁר-יִגִּיר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-יַעֲלֶה עָלָה אוֹ-זָבַח: (ט) וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא יִבְיֹאֲנוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לִיקְנוֹן וְנִכְבַּת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוּ: (י) וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכֵל

כִּלְיָם וְנִמְתִּי כָּנִי בְּנֶפֶשׁ הָאֵכֶלֶת אֶת־הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ: (יא) כִּי גִפֶּשׁ הַבֶּשֶׂר בְּדָם הוּא וְאֲנִי נִתְּנִיו לָכֶם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נִפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בְּנֶפֶשׁ יִכָּפֵר: (יב) עַל־כֵּן אֶמְלִתִּי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כִּלְיָם מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם
וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם: (יג) וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֵצֵד צִיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר
יֹאכַל וְשִׁפְךָ אֶת־דָּמֹו וְכִסָּהוּ בְּעֶפְרָה: (יד) כִּי־גִפֶּשׁ כִּלְיָם בֶּשֶׂר דָּמֹו בְּנִפְשׁוֹ הוּא וְאָמַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כִּלְיָם לֹא תֹאכְלוּ כִּי
גִפֶּשׁ כִּלְיָם בֶּשֶׂר דָּמֹו הוּא כִּלְיָם לְיִדְיָם וְכָרַת:

VaYikra 17:8-14

⁸Say to them further: If anyone of the house of Israel or of the strangers who reside among them offers a burnt offering or a sacrifice, ⁹and does not bring it to the entrance of the Tent of Meeting to offer it to the LORD, that person shall be cut off from his people. ¹⁰ And if anyone of the house of Israel or of the strangers who reside among them partakes of any blood, I will set My face against the person who partakes of the blood, and I will cut him off from among his kin. ¹¹ For the life of the flesh is in the blood, and I have assigned it to you for making expiation for your lives upon the altar; it is the blood, as life, that effects expiation. ¹² Therefore I say to the Israelite people: No person among you shall partake of blood, nor shall the stranger who resides among you partake of blood. ¹³ And if any Israelite or any stranger who resides among them hunts down an animal or a bird that may be eaten, he shall pour out its blood and cover it with earth. ¹⁴ For the life of all flesh—its blood is its life. Therefore I say to the Israelite people: You shall not partake of the blood of any flesh, for the life of all flesh is its blood. Anyone who partakes of it shall be cut off.

ויקרא פרק יח

(ו) אִישׁ אִישׁ אֶל־כִּלְיָם שֶׁאָרַב בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּגָה אָנֹכִי יְקֹנֶנּוּ: (כד) אֶל־תִּטְמְאוּ בְּכִלְיָם כִּי בְּכִלְיָם נִטְמָאוּ
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אָנֹכִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם: (כה) וְתִטְמְאוּ הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וְתִקָּא הָאָרֶץ אֶת־יִשְׁכָּבֶיהָ: (כו) וְשִׁמְרֶתֶם אֹתָם
אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֲזֻרֹת וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם:

VaYikra 18:6,24-26

⁶None of you shall come near anyone of his own flesh to uncover nakedness: I am the LORD...²⁴Do not defile yourselves in any of those ways, for it is by such that the nations that I am casting out before you defiled themselves. ²⁵Thus the land became defiled; and I called it to account for its iniquity, and the land spewed out its inhabitants. ²⁶But you must keep My laws and My rules, and you must not do any of those abhorrent things, neither the citizen nor the stranger who resides among you;

ויקרא פרק כ

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַרְוּ אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזֶּרְעוֹ לְמִלְךָ מוֹת יוֹמָת עִם הָאָרֶץ יִרְגְּמֻהוּ בָאֶבֶן: (ג) וְאִנִּי אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזֶּרְעוֹ נָתַן לְמִלְךָ לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וְלִחְסֹל אֶת־שְׁמִי קִדְּשִׁי:

VaYikra 20:1-3

¹And the LORD spoke to Moses: ²Say further to the Israelite people: Anyone among the Israelites, or among the strangers residing in Israel, who gives any of his offspring to Molekh, shall be put to death; the people of the land shall pelt him with stones. ³And I will set My face against that man and will cut him off from among his people, because he gave of his offspring to Molekh and so defiled My sanctuary and profaned My holy name.

ויקרא פרק כד

(טו) וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִקְלֹל אֱלֹהָיו וְנִשְׁאַ חֲטָאוֹ:
(טז) וְנִקְבַּשׁ שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגוּם יִרְגְּמוּ־בּוֹ כָּל־הָעֵדָה כַּגֵּר כְּאֶזְרָח בְּנִקְבוֹ־שֵׁם יוֹמָת:

VaYikra 24:15-16

¹⁵And to the Israelite people speak thus: Anyone who blasphemes his God shall bear his guilt; ¹⁶if he also pronounces the name LORD, he shall be put to death. The whole community shall stone him; stranger or citizen, if he has thus pronounced the Name, he shall be put to death.

G. The *Ger* and the World of Sacrifices and Atonement

ויקרא פרק כב

(יז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יח) דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל־גִּדְּרֵיהֶם וְלִכְל־גִּדְּבוּתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לִיקְנוֹק לְעֹלָה:....(כה) וּמִיָּד בּוֹנֵךְ לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מִשְׁחָתָם בָּהֶם יוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: פ

VaYikra 22:17-18,25

¹⁷The LORD spoke to Moses, saying: ¹⁸Speak to Aaron and his sons, and to all the Israelite people, and say to them: When any man of the house of Israel or of the strangers in Israel presents a burnt offering as his offering for any of the votive or any of the freewill offerings that they offer to the LORD,...²⁵nor shall you accept such [animals] from a foreigner for offering as food for your God, for they are mutilated, they have a defect; they shall not be accepted in your favor.

במדבר פרק טו

(יג) כָּל־הָאֹרֶחַ יַעֲשֶׂה־בָּכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אֵשָׁה רִיחַ־נִיחֹם לַיהוָה: (יד) וְכִי־יִגֹּר אִתְּכֶם גֵּר אֹו אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אֵשָׁה רִיחַ־נִיחֹם לַיהוָה כְּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בּוֹ יַעֲשֶׂה: (טו) הַקֹּהֵל תִּקְחָה אֶתֶּלֶל לֶכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר תִּקְחַת עִוְלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כְּכֶם כָּגֵר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה: (טז) תֹּרָה אֶתֶּת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם: ...
(כז) וְאִם־נִפְשׁ אֶתֶּת תִּחַטָּא בְּשִׁגְגָה וְהַקְרִיבָה עֹז בַּת־שָׁנָה לַחֹטָא: (כח) וְכִפָּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגְגָה בְּחַטָּא בְּשִׁגְגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ: (כט) הָאֹרֶחַ בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם תֹּרָה אֶתֶּת יִהְיֶה לָכֶם לַעֲשֶׂה בְּשִׁגְגָה: (ל) וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂהוּ בְּיַד רָמָה מִן־הָאֹרֶחַ וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא מַגִּדָּה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמָּה: (לא) כִּי דְבַר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוֹתוֹ הִפָּךְ הִפְרָתוֹ תִּפְרָת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֲוֹנָה בָּהּ: פ

BeMidbar 15

¹³Every citizen, when presenting an offering by fire of pleasing odor to the LORD, shall do so with them. ¹⁴And when, throughout the ages, a stranger who has taken up residence with you, or one who lives among you, would present an offering by fire of pleasing odor to the LORD—as you do, so shall it be done by ¹⁵the rest of the congregation. There shall be one law for you and for the resident stranger; it shall be a law for all time throughout the ages. You and the stranger shall be alike before the LORD; ¹⁶the same ritual and the same rule shall apply to you and to the stranger who resides among you...

²⁷In case it is an individual who has sinned unwittingly, he shall offer a she-goat in its first year as a sin offering. ²⁸The priest shall make expiation before the LORD on behalf of the person who erred, for he sinned unwittingly, making such expiation for him that he may be forgiven. ²⁹For the citizen among the Israelites and for the stranger who resides among them—you shall have one ritual for anyone who acts in error. ³⁰But the person, be he citizen or stranger, who acts defiantly reviles the LORD; that person shall be cut off from among his people. ³¹Because he has spurned the word of the LORD and violated His commandment, that person shall be cut off—he bears his guilt.

במדבר פרק לה

(יד) אֵתוּ שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מַעֲבָר לִירֵדוֹ וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה:

(ט) לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהינה שש-הערים האלה למקלט לנוס שמה כל-מכה-נפש בשגגה:

BeMidbar 35:14-15

¹⁴Three cities shall be designated beyond the Jordan, and the other three shall be designated in the land of Canaan: they shall serve as cities of refuge. ¹⁵These six cities shall serve the Israelites and the resident aliens among them for refuge, so that anyone who kills a person unintentionally may flee there.

H. Participation in Religious Ritual?

שמות פרק יב

(מג) ויאמר יקנוק אל-משה ואהרן זאת חקת הפסח כל-בן-נכר לא-יאכל בו: (מד) וכל-עבד איש מקנת-פסח ומלתה אתו אז יאכל בו: (מה) תושב ושכיר לא-יאכל בו: (מו) בבית אחז יאכל לא-תוציא מן-הבית מן-הפסח חוצה ועצם לא תשברו בו: (מז) כל-עדת ישראל יעשו אותו: (מח) וכי-יגור אתה גר ועשה פסח ליקנוק המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה באזרח הארץ וכל-ערל לא-יאכל בו: (מט) תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם:

Shemot 12:43-49

The LORD said to Moses and Aaron: This is the law of the passover offering: No foreigner shall eat of it. ⁴⁴But any slave a man has bought may eat of it once he has been circumcised. ⁴⁵No bound or hired laborer shall eat of it. ⁴⁶It shall be eaten in one house: you shall not take any of the flesh outside the house; nor shall you break a bone of it. ⁴⁷The whole community of Israel shall offer it. ⁴⁸If a stranger who dwells with you would offer the passover to the LORD, all his males must be circumcised; then he shall be admitted to offer it; he shall then be as a citizen of the country. But no uncircumcised person may eat of it. ⁴⁹There shall be one law for the citizen and for the stranger who dwells among you.

I. Inheritance in the Land of Israel?

יחזקאל פרק מז

(כא) וְחִלְקֶתְם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: (כב) וְהָיָה תְּפִלּוֹ אוֹתָהּ בְּנִחְלָה לָכֶם וּלְהַגְרִים הַגֵּרִים בְּתוֹכְכֶם
אֲשֶׁר־הוֹלְדוּ בָנִים בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרָח בְּבִנְיֵי יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם יִפְּלוּ בְּנִחְלָה בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: (כג)
וְהָיָה בְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר־גָּר הַגֵּר אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ גֵּאֻם אֲדֹנָי יִקְוֶה:

Ezekiel 47: 21-23

²¹This land you shall divide for yourselves among the tribes of Israel. ²²You shall allot it as a heritage for yourselves and for the strangers who reside among you, who have begotten children among you. You shall treat them as Israelite citizens; they shall receive allotments along with you among the tribes of Israel. ²³You shall give the stranger an allotment within the tribe where he resides—declares the Lord GOD.

J. Part of the Covenant?

דברים פרק כט

(ט) אַתֶּם נֹצְרִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאִשֵׁיכֶם שְׂבִטֵיכֶם זְקֻנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל:
(י) טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ מִחֹטֵב עֲצִידָה עַד שֹׂאֵב מִיָּמִיד:
(יא) לַעֲבָדְךָ בְּבִרְיֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ פָּרַת עֲמֹד הַיּוֹם:
(יב) לִמְעַן הָקִים־אֶת־הַיּוֹם לֹא לָעַם וְהָיָה לְךָ לְאֵלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־יְהוָה וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלִיעֲקֹב:

Deuteronomy 29:9-12

¹⁰ You stand this day, all of you, before the LORD your God—your tribal heads, your elders and your officials, all the men of Israel,
your children, your wives, even the stranger within your camp, from woodchopper to water drawer—

¹¹to enter into the covenant of the LORD your God, which the LORD your God is concluding with you this day, with its sanctions;

¹²to the end that He may establish you this day as His people and be your God, as He promised you and as He swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob.

דברים פרק לא

(י) ויצו משה אותם לאמר מקצו שבע שנים במעד שנת השמיטה בתג הספחות:
(יא) בבוא כל־ישראל לראות את־פני יְהוָה אֱלֹהֶיךָ במקום אשר יבחר תקרא את־התורה הנאת נגד כל־ישראל באזניהם:
(יב) הקהל את־העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את־יְהוָה אֱלֹהֶיכם
ושמרו לעשות את־כל־דברי התורה הזאת:

Devarim 31:10-12

¹⁰And Moses instructed them as follows: Every seventh year, the year set for remission, at the Feast of Booths, ¹¹when all Israel comes to appear before the LORD your God in the place that He will choose, you shall read this Teaching aloud in the presence of all Israel. ¹²Gather the people—men, women, children, and the strangers in your communities—that they may hear and so learn to revere the LORD your God and to observe faithfully every word of this Teaching.

יהושע פרק ח

(ל) אז יבנה יהושע מזבח ליקנוק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בהר עיבל: (לא) באשר צוה משה עבד־יְהוָה את־בני יִשְׂרָאֵל בפתוב בספר תורת משה מבח אבנים שלמות אשר לא־הגיו עליהן ברזל ונעלו עליו עלות ליקנוק ויזבחו שלמים: (לב) ויכתב־שם על־האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני יִשְׂרָאֵל: (לג) וכל־יִשְׂרָאֵל וזקניו ושטריו ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הפתחים הלויים נשאו ארון ברית־יְהוָה בגר פאזרח חציו אל־מול הר־גרזים והסציו אל־מול הר־עיבל באשר צוה משה עבד־יְהוָה לברך את־העם יִשְׂרָאֵל בראשנה: (לד) ואחר־כן קרא את־כל־דברי התורה הברכה והקלה בכל־הפתוב בספר התורה: (לה) לא־הנה דבר מכל אשר־צוה משה אשר לא־קרא יהושע נגד כל־קהל יִשְׂרָאֵל והנשים והטף והגר והלך בקרבם:

Yehoshua 8:30-35

³⁰At that time Joshua built an altar to the LORD, the God of Israel, on Mount Ebal, ³¹as Moses, the servant of the LORD, had commanded the Israelites—as is written in the Book of the Teaching of Moses—an altar of unhewn stone upon which no iron had been wielded. They offered on it burnt offerings to the LORD, and brought sacrifices of well-being. ³²And there, on the stones, he inscribed a copy of the Teaching that Moses had written for the Israelites. ³³All Israel—stranger and citizen alike—with their elders, officials, and magistrates, stood on either side of the Ark, facing the levitical priests who carried the Ark of the LORD's Covenant. Half of them faced Mount Gerizim and half of them faced Mount Ebal, as Moses the servant of the LORD had commanded them of old, in order to bless the people of Israel. ³⁴After that, he read all the words of the Teaching, the blessing

and the curse, just as is written in the Book of the Teaching.³⁵ There was not a word of all that Moses had commanded that Joshua failed to read in the presence of the entire assembly of Israel, including the women and children and the strangers who accompanied them.

K. Religion Unbound?

ישעיהו פרק נו

- (א) כֹּה אָמַר יְהוָה יִקְוֶה שְׁמִירוֹ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קִרְוָה יִשְׁוּעָתִי לְבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת:
(ב) אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וְכֹן־אֲדָם יַחְזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יְדֹ מַעֲשֹׂת כָּל־רָע:
(ג) וְאֶל־יֵאמֶר בְּרוּ־הַנֶּכֶד הַנִּלְוָה אֶל־יִקְוֶה לֹא־מֶר הַבֶּדֶל יַבְדִּילֵנִי יִקְוֶה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־יֵאמֶר הַסֵּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ:
(ד) כִּי־כֵהוּ אָמַר יְהוָה לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וְיִתְּרוּ בְּאֲשֶׁר חֲכָצְתִי וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי:
(ה) וְנִתְּתִי לָהֶם בְּרִיתִי וּבְחֻמֹּתַי יֵד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתְּנוּ־לָו אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת:
(ו) וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַנִּלְוִים עַל־יִקְוֶה לְעֶרְתּוֹ וְלֹא־הִבָּה אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהַזִּית לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי:
(ז) וְהִבִּיאֹתִים אֶל־הָר קִדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי עוֹלְמִיתָם וְזַחְתִּיתָם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים:
(ח) וְאַם אֲדַגֵּי יִקְוֶה מִסִּבָּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶסְבֹּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו:

Yeshayahu 56:1-8

¹Thus said the LORD: Observe what is right and do what is just; For soon My salvation shall come, And my deliverance be revealed. ²Happy is the man who does this, The man who holds fast to it: Who keeps the sabbath and does not profane it, And stays his hand from doing any evil. ³Let not the foreigner say, Who has attached himself to the LORD, “The LORD will keep me apart from His people”; And let not the eunuch say, “I am a withered tree.” ⁴For thus said the LORD: “As for the eunuchs who keep My sabbaths, Who have chosen what I desire And hold fast to My covenant— ⁵I will give them, in My House And within My walls, A monument and a name Better than sons or daughters. I will give them an everlasting name Which shall not perish. ⁶As for the foreigners Who attach themselves to the LORD, To minister to Him, And to love the name of the LORD, To be His servants— All who keep the sabbath and do not profane it, And who hold fast to My covenant— ⁷I will bring them to My sacred mount And let them rejoice in My house of prayer. Their burnt offerings and sacrifices Shall be welcome on My altar; For My House shall be called A house of prayer for all peoples.” ⁸Thus declares the Lord GOD, Who gathers the dispersed of Israel: “I will gather still more to those already gathered.”